

We hadden een poosje de ijdele hoop dat Corona ons bespaard zou blijven. Vele theorieën deden de ronde waarom het werkelijk wel aan ons voorbij móest gaan. De een wist zeker dat God dit de Afrikanen echt niet aan zou doen omdat we hier al genoeg te lijden zouden hebben... onze temperaturen zou het virus niet aanstaan, de donkere huid zou zo zijn voordelen hebben etc. etc. Maar toen uiteindelijk Corona ook Ghana bereikte vielen alle monden stil. Men was werkelijk verbluft. Vrijwel meteen werden de grenzen gesloten, gingen al snel de scholen op slot en mocht er niet meer naar de kerk en moskee gegaan worden. Vergaderingen, bijeenkomsten en huwelijksfeesten werden verboden. Omdat wij op dat moment als medewerkers van de werkplaats met elkaar een groep vormden van zo'n 35 personen, besloten ook wij onze poorten te sluiten.

In de laatste week voor dat zover was, hebben wij de vrouwen die bij ons werkten geleerd hoe ze mondkapjes konden maken en zij hebben daar maandenlang thuis aan gewerkt. We gaven de mondkapjes in Ghana weg tegen kostprijs. We wilden er niet aan verdienen maar het op zo'n manier doen dat zoveel mogelijk mensen er eentje aan konden schaffen. De 'six foot' afstand die hier werd aangeraden is op vele plekken niet te handhaven en 'nose masks' zoals ze hier genoemd worden, zijn dan belangrijk in het tegengaan van de verspreiding van het virus. Ik was een van de eersten die een 'nose-mask' droeg als ik naar de markt ging en ze noemden mij "Corona...". Maar al snel konden we ze er niet tegen maken. Verschillende ziekenhuizen kwamen ze met honderden tegelijk bestellen en hoewel iedereen wist dat onze mondkapjes ze niet volledig zouden beschermen, 'beter iets dan niets' gaat dan toch wel op.

Toen ik plotseling naar Nederland moest om voor mijn moeder te zorgen en gelukkig een repatriërvlucht mij mee wilde nemen, vulde ik in die ene koffer die ik bij me mocht dragen, enkel met 1700 mondkapjes. Binnen de kortste keren was ik ze kwijt aan familie en vrienden en leerde ik via de media steeds meer over het gewenste ontwerp qua mondkapjes. In online video sessies met Hamdia in de werkplaats, ontwikkelden we een mondkapje dat een pocket had en waar desgewenst nog een filter in gestopt kon worden. Met deze exemplaren veroverden we de wereldwinkels in Nederland. Werkelijk! We wilden met een afzetmarkt in Nederland met terugwerkende kracht iets terug verdienen aan dit mondkapjesavontuur zodat we onszelf door deze moeilijke periode heen konden slaan en dat is zowaar gelukt!

Toen ik in September terug naar Ghana vloog, werkte in een mum van tijd een select gezelschap keurig naaiende vrouwen in de werkplaats aan de mondkapjes, samen met onze jongeren met een verstandelijke beperking. We kregen het druk! De corona gevallen stegen in Nederland en zakten gelukkig hier in Ghana, zodat wij onze deuren weer konden openen en het leek een paar maanden lang wel een fabriekje hier... We konden een tijdlang tien extra vrouwen en een enkele man aan werk helpen en het was echt kicken! De Special Workers bekwaamden zich in het keren van de kapjes, het knippen van de draadjes, het tellen en ze keurig op stapeltjes in zakken doen zodat DHL ze – meestal binnen 5 dagen- van Afrika naar Zeewolde vloog. Sytske, mijn vriendin en tevens secretaresse van de stichting had het op zich genomen om onze mondkapjes te voorzien van koordjes, gemaakt van afgedankte T-shirts. Samen met een groep vrijwilligers en zelfs een groep demente bejaarden in een verzorgingshuis hielpen mee en het werkte zo fantastisch!

We hebben met de mondkapjes een ingang weten te vinden in de Wereldwinkels en wie weet wat dit nog voor ons kan betekenen in de toekomst. Het zou geweldig zijn als we met ons project RCC zo een eigen inkomen kunnen verwerven waar we dan in Ghana weer mee uit de voeten kunnen.

We denken zelf als opvolging van de mondkapjes aan wasbare inlegkruisjes... Dat past perfect bij het project RCC en de duurzaamheid en 'made in Ghana' past weer prima bij de Wereldwinkels. Want zal iedere vrouw niet gaan voor vrolijk gekleurde, wasbare inlegkruisjes in een prachtig Afrikaanse print?

We gaan het zien!

